

Zrodenie maxipsa Fíka

Za lesom je rybníček a v ňom vody málo aj pre neplavcov.
Len zajac sa tam chodí umývať a občas vykoná dajakú neplechu
poľovníkovi, čo si tam máča nohy.

OBR.3

Za ďalším lesom je domček a v ňom býva malé dievčatko
s veľkou mašľou. Volá sa Alenka, ale keď ešte

skoro nevedela rozprávať, hovorila si Ajka, a tak jej to zostalo.

OBR.4

Keď vedela rozprávať trošku lepšie, povedala oteckovi: „Tata, ja chcem pfa.“ To dievčatko ešte nevedelo povedať „S“. „Hovorí sa hcela by som,“ poučal ju otecko. „Chcela by fom,“ opakovala Ajka, „ale chcem pfa.“ „A keď niekto niečo chce, musí povedať prosím.“ „Pfofím.“ To dievčatko ešte nevedelo povedať ani „R“.

OBR.5

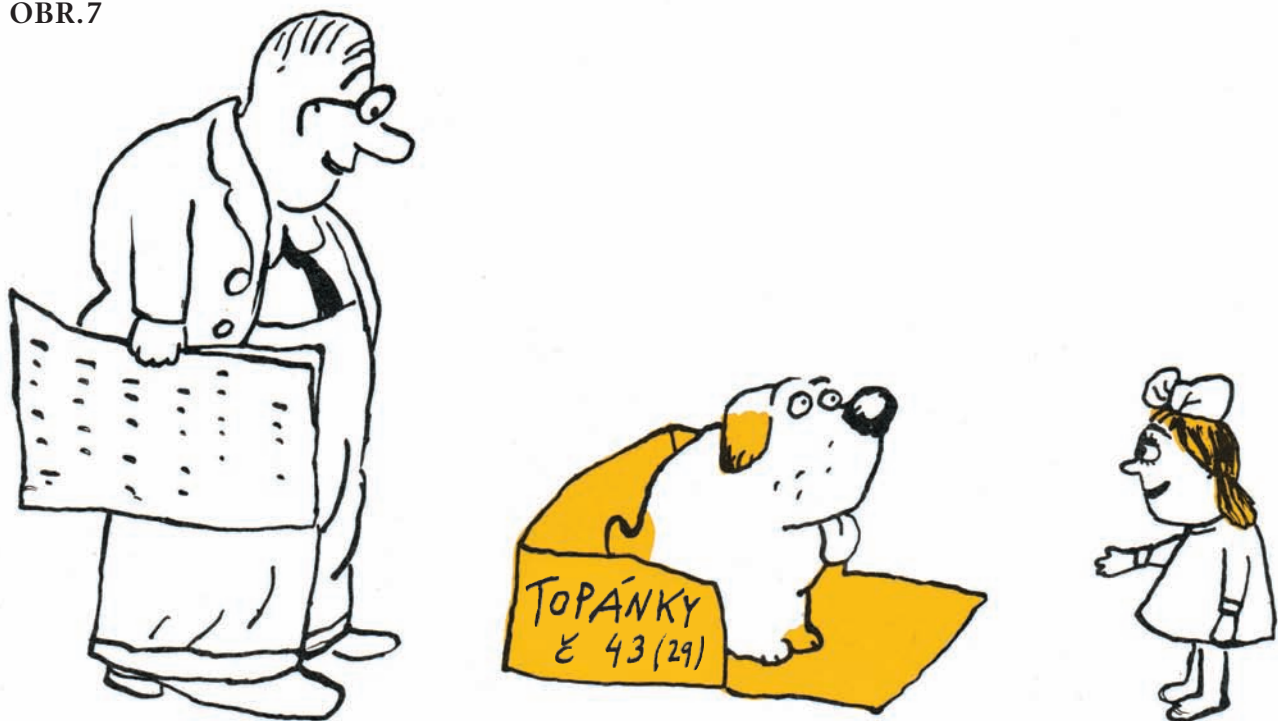
Ale otecko jej psa i tak kúpil. Teda psa: také malé,
milé šteniatko.

OBR.6

„Volá sa Rek,“ povedal otecko. „Fek,“ opakovala Ajka.
„Rek,“ zamračil sa otecko, „a nie Fek!
Potom ho môžeš volať radšej Fík.“
A tak Ajka začala psíka volať Fík.

OBR.7

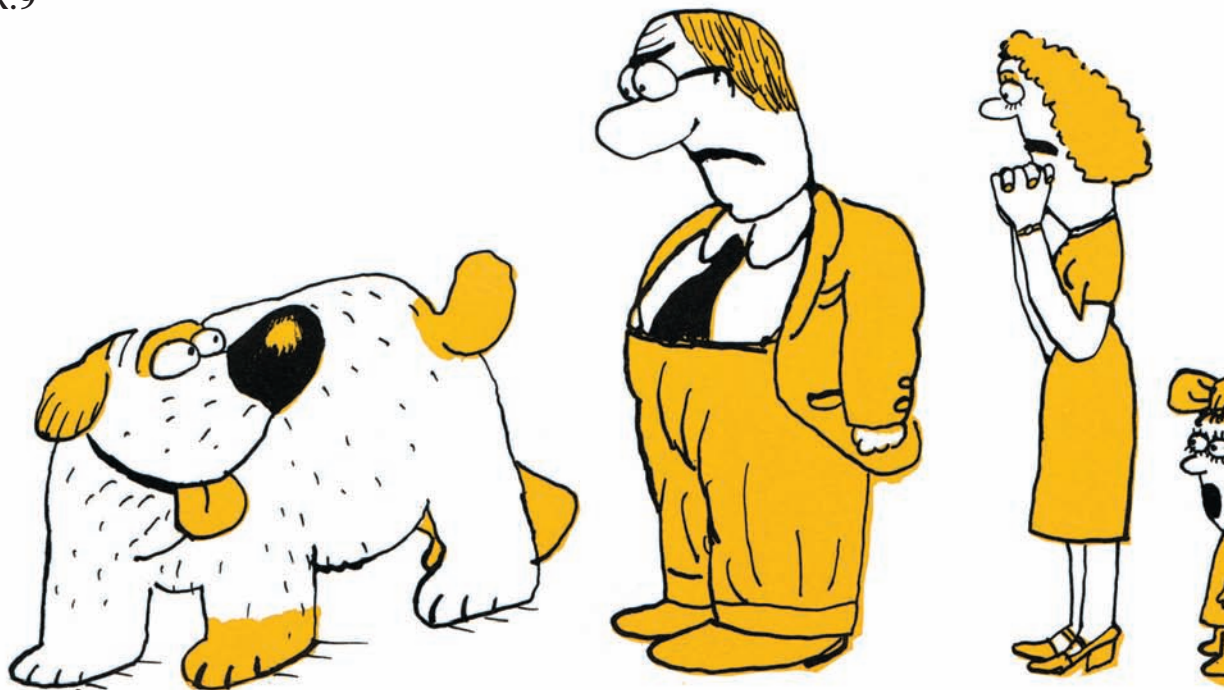
Najprv dali Fíčka do škatule od topánok, ale na druhý deň mu už bola malá. Akosi chytro rástol.

OBR.8

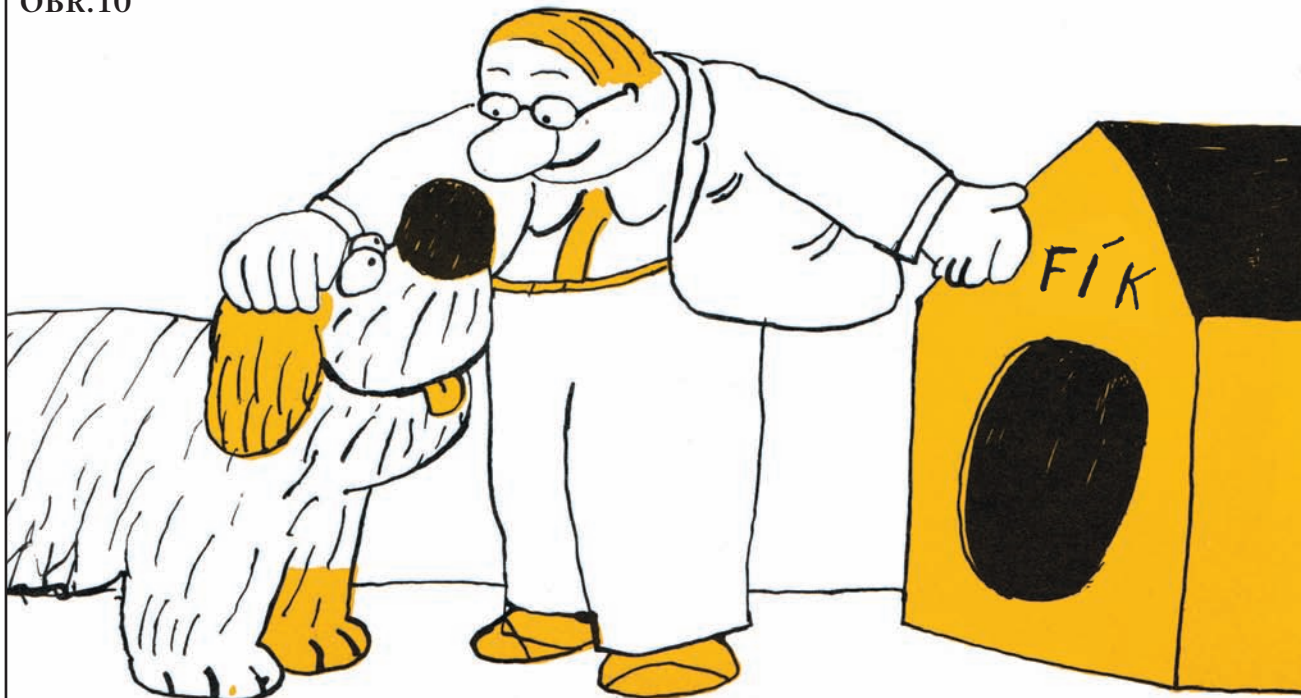
Mamička mu musela požičať starý košík.

OBR.9

Lenže Fík strašne veľa jedol. Spratal za deň tri hrnčeky mlieka a tak narástol, že to nebol Fíček, ale Fík.

OBR.10

Aj košík mu bol čoskoro malý, a tak mu otecko urobil z dosák búdku. Fíkovi sa veľmi páčila, lebo bola taká veľká, že v nej mohol aj chvostom vrtieť.

Raz v noci však počuli čosi vrzgať, stonať a praskať, a keď vyšli na dvor, zistili, že to nelomozia zloději, ale Fíkova búda.

OBR.11

„Bola to taká pekná búdka,“ banoval otecko,
„a nebola ešte ani doškriabaná.“